

Obligațiile de Întreținere

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

„Obligația de întreținere” se poate defini ca îndatorirea impusă de lege unei persoane de a acorda unei alte persoane, care se află în dificultate și între care există o legătură de „familie stabilită”, mijloacele necesare traiului. „Întreținerea” se referă nu doar la alimente, ci la tot ceea ce este necesar traiului: alimente, îmbrăcăminte, locuință, îngrijiri medicale etc.

Obligația de întreținere se întemeiază pe o legătură de rudenie sau de alianță sau pe o obligație de înlocuire atunci când legătura respectivă este ruptă. Aceasta există între anumite rude și afini, între soți și între persoane care au încheiat un contract de coabitare legală. Aceasta se întemeiază într-un fel pe o îndatorire de „solidaritate”, care poate fi mai puternică în anumite cazuri.

- Părinții cu privire la copiii lor - există două tipuri de obligații de întreținere în acest caz:
 - o obligație de întreținere mai extinsă în temeiul căreia tatăl și mama sunt obligați să asigure, proporțional cu capacitățile lor, locuința, întreținerea, sănătatea, supravegherea, educația și formarea, precum și dezvoltarea copiilor acestora. În cazul în care formarea profesională nu este finalizată, obligația rămâne în vigoare după împlinirea de către copil a vârstei majoratului. Această obligație există indiferent de resursele părintelui și independent de starea de nevoie a copilului. Obligația este mai extinsă în sensul că, dincolo de subzistența copilului, aceasta acoperă, de asemenea, educația, formarea etc. (articolul 203 din Codul civil).
 - o obligație de întreținere bazată pe filiație, legată de starea de nevoie a copilului, indiferent de vârsta acestuia, și de resursele părintelui (articolele 205, 207, 208 și 353-14 din Codul civil).
- Copiii în ceea ce îi privește pe părinții lor - obligația de întreținere care se aplică părinților în ceea ce îi privește pe copiii lor este reciprocă (articolele 205, 207 și 353-14 din Codul civil). Prin urmare, copiii au obligația de ași întreține tatăl și mama care se află în dificultate.
- Soții - obligațiile de întreținere între soți sunt întemeiate pe obligația de sprijin și de asistență și pe obligația de a contribui la cheltuielile căsătoriei prevăzute de Codul civil (articolele 213 și 221 din Codul civil). Astfel de obligații, legate de obligația de conviețuire care se impune, de asemenea, în cazul soților, sunt reciproce. În cazul în care nu sunt îndeplinite, acestea pot conduce la o acțiune în justiție pentru a obține executarea prin echivalent, sub forma plății alocației de întreținere sau a delegării unor sume (articolele 213, 221 și 223 din Codul civil) — a se vedea întrebarea 10.
- Soțul divorțat împotriva fostului soț - trebuie să se facă distincție în funcție de tipul de divorț: din cauza destrămării iremediabile a raporturilor dintre soți sau prin consimțământ mutual:
 - Divorț din cauza destrămării iremediabile a raporturilor dintre soți: dacă soții nu au încheiat un acord cu privire la acordarea unei eventuale alocații de întreținere [articolul 301 alineatul (1) din Codul civil], în hotărârea de pronunțare a divorțului sau într-o hotărâre ulterioară, instanța poate să acorde, la cererea soțului aflat „în dificultate”, o alocație de întreținere care trebuie plătită de

celălalt soț [articolul 301 alineatul (2) punctul 1 din Codul civil].

Instanța poate refuza încuviințarea unei cereri de acordare a alocației de întreținere după divorț dacă pârâtul dovedește că reclamantul a comis o „greșeală gravă care a făcut imposibilă continuarea traiului în comun” [articolul 301 alineatul (2) punctul 2 din Codul civil].

În niciun caz, cuantumul alocației de întreținere nu poate depăși o treime din venitul soțului debitor [articolul 301 alineatul (3) punctul 3 din Codul civil].

- Divorț prin consimțământ mutual: soții nu trebuie să ajungă la un acord privind acordarea unei alocații în favoarea unuia dintre ei în cursul procedurii și/sau după divorț. Dacă soții decid acest lucru, cuantumul și modalitățile de plată și de punere în aplicare a alocației se stabilesc în mod liber, precum și indexarea și potențialele cauze de variație a acesteia (articolul 1288 punctul 1 subpunctul 4 din Codul judiciar). Cu excepția cazului în care s-a convenit în mod expres altfel, judecătorul poate, la cererea uneia dintre părți, să mărească, să reducă sau să suprimă alocația convențională după pronunțarea divorțului (articolul 1288 punctul 3 din Codul judiciar) dacă, cel puțin, cuantumul nu mai este adecvat ca urmare a unor noi circumstanțe care nu se află sub controlul părților. În cazul în care nu se prevede indexarea alocației, aceasta nu va putea fi indexată.

- Alte cazuri?

Obligația de întreținere există între rude pe linie directă, atât ascendentă, cât și descendentă (părinți/copii, copii/părinți, dar și nepoți/bunici și reciproc – articolele 205 și 207 din Codul civil).

Între afini există două posibilități:

- soțul supraviețuitor are o obligație față de copiii soțului său decedat, pentru care el nu este tată sau mamă, în anumite limite [articolul 203 alineatul (3) din Codul civil].
- ginerii și nurorile au o obligație față de socrii și soacrele lor și viceversa. Această obligație încetează dacă socrul sau soacra se recăsătorește, dacă soțul (care produce alianța) și copiii proveniți din uniune sunt decedați (articolele 206 și 207 din Codul civil).

Succesorul soțului decedat datorează, în anumite circumstanțe, alocație de întreținere supraviețuitorului sau ascendenților defunctului (articolul 205a din Codul civil).

Un copil a cărui filiație paternă nu a fost stabilită poate solicita de la bărbatul care a avut relații cu mama sa în perioada legală de concepție o alocație pentru a-și asigura întreținerea, educația și formarea (articolul 336 din Codul civil).

În cazul în care înțelegerea dintre persoanele care au încheiat un contract de coabitare legală este perturbată în mod grav, o parte poate solicita instanței alocație de întreținere, în cadrul măsurilor provizorii pe care aceasta este obligată să le adopte. Același lucru este valabil, de asemenea, în cazul încetării coabitării legale, în cadrul măsurilor provizorii (articolul 1479 din Codul civil).

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

În mod normal, obligația de întreținere încetează la majoratul copilului sau la emanciparea acestuia. Cu toate acestea, obligația poate continua dacă formarea copilului nu este finalizată (articolele 203 și 336 din Codul civil).

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Debitorul poate satisface în mod voluntar nevoile creditorului. În caz contrar, dacă există un conflict, un dezacord sau o renunțare, este necesară o acțiune în justiție.

În cadrul unui divorț pentru despărțire iremediabilă, alocația după divorț poate fi solicitată instanței care

pronunță divorțul, cu titlu accesoriu, fie în actul de sesizare a instanței, fie prin intermediul unor concluzii [articolul 1254 alineatul (1) punctul 5 și alineatul (5) din Codul judiciar].

În afara cadrului unei proceduri de divorț, judecătorul de pace este cel căruia îi revine sarcina de a examina orice cerere privind acordarea unei alocații de întreținere (articolul 591 punctul 7 din Codul judiciar), cu excepția cazului în care este vorba despre o acțiune de solicitare a unei alocații de întreținere, fără a declara filiația. A se vedea întrebarea 5.

Începând cu 1 septembrie 2014, cu excepția obligațiilor de întreținere legate de venitul de integrare socială, toate cererile în materie de obligații de întreținere sunt de competența instanței de dreptul familiei (articolul 572a punctul 7 din Codul judiciar), inclusiv acțiunea privind obligațiile de întreținere introdusă fără a declara filiația.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

Acțiunea îi aparține creditorului obligației de întreținere (a se vedea, în special, articolul 337 din Codul civil). Cererea se depune în instanță de către solicitant în persoană sau de către avocatul acestuia (a se vedea, în special, articolele 1253b, 1254 și 1320 din Codul judiciar).

În cazul în care creditorul este inapt, reprezentantul legal al acestuia acționează în numele său (tatăl, mama, tutorele, administratorul).

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Judecătorul de pace are o competență generală în ceea ce privește contestațiile privind alocația de întreținere (articolul 591 punctul 7 din Codul judiciar), însă există și excepții. În această ipoteză, acțiunea va trebui să fie introdusă în fața instanței din locul unde solicitantul își are domiciliul, cu excepția cererilor care urmăresc să reducă sau să elimine alocațiile de întreținere (articolul 626 din Codul judiciar).

Acțiunea inițiată de un copil împotriva persoanei care a avut relații cu mama sa în perioada legală de concepție (articolul 336 din Codul civil) intră în sfera de competență a președintelui instanței de dreptul familiei (articolul 338 din Codul civil).

Litigiile în materie de autoritate părintească, cu excepția măsurilor urgente și provizorii, sunt de competența instanței pentru minori (articolul 387a din Codul civil) din locul unde își au reședința părinții, tutorii sau persoanele care dețin custodia copilului (articolul 44 din Legea din 8 aprilie 1965 privind protecția tinerilor și îngrijirea minorilor care au comis o faptă calificată drept infracțiune și repararea daunelor cauzate de acest act).

În caz de conflict între soți, înaintea procedurii de divorț, cererile sunt prezentate judecătorului de pace (articolul 594 punctul 19 din Codul judiciar) din locul ultimului domiciliu conjugal (articolul 628 punctul 2 din Codul judiciar).

După introducerea unei cereri de divorț pentru despărțire iremediabilă, competența îi revine președintelui instanței de dreptul familiei (articolul 1280 din Codul judiciar), până la dizolvarea căsătoriei. Cu toate acestea, tribunalului sesizat cu privire la cauza de fond îi revine responsabilitatea de a aproba acordurile la care au ajuns părțile în materie de întreținere (articolul 1256 punctul 1 din Codul judiciar).

După hotărârea definitivă prin care se pronunță divorțul, competența le revine judecătorului de pace și instanței de dreptul familiei. Președintele instanței de dreptul familiei își menține competența pentru măsuri provizorii în cazuri de urgență (articolul 584 din Codul judiciar).

Începând de la 1 septembrie 2014, cu excepția obligațiilor de întreținere care sunt legate de venitul de integrare socială, toate cererile în materie de obligații de întreținere sunt de competența instanței de dreptul familiei (articolul 572bis punctul 7 din Codul judiciar).

Începând de la 1 septembrie 2014, cererile între părți care sunt (sau au fost) căsătorite sau sunt (sau au fost)

coabitanti legali și cererile de obținere a alocației de întreținere pentru copii comuni sau pentru copii a căror filiație este stabilită numai pentru unul dintre părinți sunt formulate, în principiu, în fața tribunalului care a fost deja sesizat cu o cerere (a se vedea articolul 629a alineatul (1) din Codul judiciar). Competența îi revine tribunalului din locul unde își are domiciliul minorul (sau, în lipsă, din locul unde acesta își are reședința obișnuită) pentru cererile privind obligațiile de întreținere în ceea ce privește un minor; dacă părțile au mai mulți copii, tribunalul sesizat prima dată este competent pentru toate cererile [articolul 629a alineatul (2) din Codul judiciar]. În cazul în care obligațiile de întreținere se referă la alți creditori ai obligației de întreținere, litigiul este adus în fața instanței din locul unde își are domiciliul pârâtul sau din locul ultimului domiciliu conjugal sau comun [articolul 629a alineatul (4) din Codul judiciar].

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

A se vedea întrebarea 4. În funcție de acțiunea inițiată, cererea este prezentată prin citație comunicată de executorul judecătoresc sau prin cerere introductivă. Intervenția unui avocat nu este obligatorie.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Introducerea unei acțiuni în justiție este supusă unei taxe. Nu este posibil să se determine suma totală a costurilor, care va depinde de acțiunea intentată, de taxele judiciare și de onorariile pentru apărarea în justiție în cazul în care intervine un avocat. În ceea ce privește acoperirea costurilor procedurii în baza asistenței judiciare, se aplică normele de drept comun (a se vedea Asistență juridică - Belgia).

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

- Tipul de întreținere

Ajutorul ia forma unei alocații de întreținere. În anumite cazuri, alocația respectivă poate fi capitalizată [articolul 301 alineatul (8) din Codul civil]. În mod excepțional, ajutorul poate fi furnizat în natură (articolul 210 din Codul civil).

- Evaluarea ajutorului și indexarea

Nu există niciun barem. Alocația de întreținere este acordată numai proporțional cu nevoile celui care o solicită și cu averea persoanei care o datorează (articolele 208 și 209 din Codul civil).

Obligația tatălui și a mamei (articolul 203 din Codul civil) este stabilită proporțional cu capacitățile acestora, iar această obligație trebuie să acopere cheltuielile pentru locuința, întreținerea, sănătatea, supravegherea, educația, formarea profesională și dezvoltarea copiilor (până în momentul în care formarea este finalizată). Alocația ia forma unei contribuții forfetare lunare în beneficiul părintelui „gardian”.

Atât tatăl, cât și mama pot acționa în nume propriu pentru a solicita celui alt contribuția la costurile de cazare, de întreținere etc. [articolul 203bis alineatul (2) din Codul civil].

Cuquantumul alocației care trebuie plătită de către persoana care a avut relații cu mama copilului în perioada de concepție este stabilit în funcție de nevoile copilului și de resursele, posibilitățile și situația socială a debitorului (articolele 336, 339 și 203a din Codul civil).

Legea permite în mod expres soților aflați în procedură de divorț să încheie un acord în orice moment cu privire la eventuala acordare a unei alocații de întreținere, la cuantumul acesteia și la modalitățile în care suma convenită poate fi ajustată [articolul 301 alineatul (1) din Codul civil și articolele 1256 punctul 1 și 1288 punctul 4 din Codul judiciar]. Cu toate acestea, instanța sesizată poate refuza aprobarea, dacă acestea sunt în mod evident contrare intereselor copiilor (articolul 1256 punctul 2 și 1290 punctele 2 și 5 din Codul judiciar).

În cazul unei soluționări judiciare, judecătorul care stabilește care este efectiv cuantumul alocației de întreținere trebuie să țină cont, totuși, de unele criterii de calcul și de unele limite. În principiu, alocația de întreținere trebuie să acopere cel puțin „starea de nevoie” a beneficiarului [articolul 301 alineatul (3) punctul 1 din Codul civil].

În niciun caz, cuantumul alocației de întreținere nu poate depăși o treime din veniturile soțului debitor [articolul 301 alineatul (3) punctul 2 din Codul civil]. Durata acordării alocației de întreținere este limitată la cea a căsătoriei. În cazul unor circumstanțe excepționale, durata acordării alocației poate fi prelungită de către judecător [articolul 301 alineatul (4) din Codul civil].

Indexarea este de drept în materie de divorț pentru despărțire iremediabilă și de contribuție parentală pentru întreținere. Indicele de referință este, în principiu, cel al prețurilor de consum, dar legea permite judecătorului să aplice un alt sistem de adaptare la costul vieții [articolul 301 alineatul (6) punctul 1 și articolul 203c punctul 1 din Codul civil], iar părțile pot să deroge de la acesta pe cale convențională [articolul 203c alineatul (1) din Codul civil].

Legea permite ca alocația să fie majorată, redusă sau suprimată la cererea uneia dintre părți, pentru motivele generale de la articolul 301 alineatul (7) punctul 1 din Codul civil și de la articolul 1293 alineatul (1) din Codul judiciar).

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Indemnizația este plătită creditorului obligației de întreținere sau reprezentantului acestuia. Aceasta ia forma unei rente lunare. În anumite cazuri, aceasta poate, de asemenea, să fie capitalizată (a se vedea întrebarea 8).

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Un creditor care deține un titlu executoriu poate trece la executarea silită a creanței sale. În anumite condiții, va fi posibilă o punere sub sechestru a bunurilor mobile și imobile ale debitorului obligației de întreținere care nu execută hotărârea prin care s-a stabilit alocația de întreținere (articolul 1494 din Codul judiciar). Poate fi ordonată chiar o poprire executorie în mâinile unui terț, de exemplu angajatorul debitorului (articolul 1539 din Codul judiciar). În plus, în anumite condiții, creditorul obligației de întreținere care nu dispune încă de un titlu executoriu va putea face apel la o indisponibilizare, pentru a asigura recuperarea ulterioară a drepturilor la întreținere (articolul 1413 din Codul judiciar).

În plus, a fost introdus un mecanism de executare simplificată. Acesta constă în delegarea sumelor, și anume autorizația acordată creditorului obligației de întreținere de a primi în mod direct, în anumite limite, venitul debitorului sau orice altă sumă datorată de un terț. Delegarea sumelor se aplică obligațiilor de întreținere legale între soți sau foști soți [articolul 220 alineatul (3), articolul 221, articolul 223, articolul 301 alineatul (11) din Codul civil și articolul 1280 din Codul judiciar], obligațiilor de întreținere, de educare și de formare în ceea ce privește copiii – de asemenea, acțiunilor între tată și mamă prevăzute la articolul 203a din Codul civil – și obligațiilor de întreținere legale între ascendenți și descendenți (articolul 203b din Codul civil).

În cele din urmă, Codul penal conține un articol referitor la abandonarea familiei (articolul 391a din Codul penal) care permite urmărirea penală a oricărei persoane care, condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă să plătească o alocație de întreținere, va fi rămas în mod deliberat mai mult de două luni fără să achite valoarea acesteia.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Articolul 2277 din Codul civil prevede că plățile restante privind alocațiile de întreținere se prescriu după o perioadă de 5 ani.

Alocațiile de întreținere acordate pe cale judiciară sunt supuse unui termen de prescriere de zece ani (articolul 2262a din Codul civil).

Acesta este suspendat între soți în timpul căsătoriei (articolul 2253) și este întrerupt de comunicarea unei citații în fața unui tribunal, a unui ordin de plată sau a unei popriri (articolele 2244 și 2248), precum și de depunerea unor concluzii în instanță de către creditor și de o plată a debitorului.

În principiu, în temeiul articolelor 7 și 8 din Legea din 16 decembrie 1851 privind contractul de ipotecă, debitorul trebuie să își îndeplinească angajamentele asumate cu privire la întregul său patrimoniu.

Cu toate acestea, articolul 1408 din Codul judiciar sustrage de la urmărirea de către creditori anumite bunuri mobile corporale necesare vieții cotidiene a debitorului și a familiei sale, exercitării profesiei sale sau continuării formării sau studiilor debitorului sau copiilor aflați în întreținerea acestuia, care locuiesc sub același acoperiș.

Articolul 1409 alineatul (1) din Codul judiciar prevede că o parte din veniturile salariale și din alte activități nu pot fi cedate sau puse sub urmărire.

Cu toate acestea, în temeiul articolului 1412 din Codul judiciar, pe de o parte, normele cu privire la imposibilitatea urmăririi sunt inopozabile față de creditorul obligației de întreținere și, pe de altă parte, acesta are prioritate absolută față de ceilalți creditori ai debitorului. Cu toate acestea, în cazul în care o delegare a unor sume este solicitată împotriva unei persoane ale cărei creanțe fac deja obiectul unor delegări sau popriri, instanța poate să analizeze situația generală a debitorului, nevoile creditorilor săi, în special ale celor care au obligații de întreținere și să distribuie în mod echitabil între aceștia sumele delegate sau poprite (articolul 1390a punctul 5 din Codul judiciar).

În cazul îndatorării excesive a debitorului, acesta este eligibil pentru achitarea colectivă a datoriilor (articolele 1675/2 și următoarele din Codul judiciar). În acest context, judecătorul poate decide, după caz, cu privire la remiterea unor datorii, inclusiv arieratele de alocație de întreținere, fără a putea totuși interveni asupra datoriilor de întreținere.

Poprirea poate avea loc în vederea obținerii viitoarelor tranșe ale alocației, pe măsură ce ajung la scadență (articolul 1494 punctul 2 din Codul judiciar).

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

În cazul în care creditorul obligației de întreținere nu reușește să obțină plata, în pofida mijloacelor prezentate mai sus, acesta poate contacta Serviciul creanțe de întreținere (în cadrul Serviciului public federal de finanțe). Acest serviciu este responsabil cu alocarea avansurilor aferente unuia sau mai multor termeni stabiliți pentru alocația de întreținere și cu perceperea sau recuperarea sumelor plătite în avans, precum și a soldurilor și arieratelor de creanțe de întreținere datorate de către debitorul obligației de întreținere.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Serviciul creanțe de întreținere se poate substitui debitorului în scopul de a plăti alocația sau o parte din alocație în locul său. În același timp, serviciul impune debitorului să plătească alocația de întreținere și arieratele. Fie debitorul plătește în mod voluntar alocația de întreținere serviciului, fie aceasta este recuperată prin executare

silită. În mod normal, în acest ultim caz nu se poate garanta rezultatul; acesta depinde, în fapt, de situația financiară a debitorului obligației de întreținere.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Autoritatea centrală desemnată în temeiul Convenției de la New York din 20 iunie 1956 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate, al Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și cooperarea în chestiuni legate de obligațiile de întreținere și al Convenției de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alte forme de întreținere familială este:

Service public fédéral Justice

Service de coopération internationale en matière civile (Serviciul public federal de justiție în materie civilă)

Boulevard de Waterloo, 115

1000 Bruxelles

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Solicitantul sau consilierul acestuia poate contacta serviciul competent menționat mai sus prin poștă, la telefon (+32 (0)2 542 65 11), prin fax (+32 (0)2 542 70 06) sau prin poșta electronică (aliments@just.fgov.be sau alimentatie@just.fgov.be).

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Solicitantul care își are reședința într-o altă țară decât Belgia trebuie să contacteze autoritatea centrală a țării sale responsabilă de aplicarea convențiilor sau a regulamentului menționat mai sus. Acesta nu poate contacta în mod direct un organism sau o autoritate din Belgia.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Răspuns negativ (a se vedea mai sus).

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din

Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În cazul în care autoritatea centrală primește o cerere, aceasta o transmite, dacă este cazul, după ce s-a asigurat cu privire la localizarea debitorului și/sau a bunurilor acestuia în Belgia, la Biroul de asistență juridică competent teritorial. În cazul unei cereri de obținere a alocației pentru întreținerea copiilor care a fost transmisă prin intermediul autorităților centrale, asistența juridică se acordă fără verificarea nivelului veniturilor beneficiarului. Aceasta acoperă onorariile unui avocat, precum și cheltuielile de procedură.

În celelalte cazuri, se cere solicitantului care dorește să beneficieze de asistența juridică să trimită autorității centrale o cerere în acest sens, în temeiul Directivei 2002/8/CE.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Autoritatea centrală are, în primul rând, un rol informativ în ceea ce privește funcționarea regulamentului, atât în propriul sistem, cât și în statul solicitat. Autoritatea centrală dispune de mijloace care permit, în mod direct sau indirect, localizarea debitorului sau a creditorului, precum și obținerea informațiilor relevante privind veniturile și/sau bunurile debitorului sau ale creditorului.

Se urmărește găsirea unei soluții amiabile în paralel cu procedurile judiciare în cursul schimbului de observații prezentate de ambele părți și, în special, în ceea ce privește partea solicitată, în timpul audierilor de către autoritățile judiciare. În cazul în care este necesar, autoritatea centrală asigură monitorizarea pentru a facilita punerea în aplicare continuă a hotărârilor în materie de întreținere.

Autoritatea centrală poate contribui la obținerea de probe cu înscrisuri sau de altă natură, precum și la notificarea sau comunicarea actelor, furnizând informații privind legislația națională aplicabilă, precum și modalitățile de aplicare a diverselor instrumente internaționale în vigoare.

Măsurile necesare și provizorii menite să garanteze soluționarea unei cereri de întreținere în curs pot fi luate în cadrul mandatului acordat de autoritatea centrală reprezentantului solicitantului în fața instanțelor belgiene.

În cazul în care este necesar, autoritatea centrală poate furniza informații părții solicitante privind procedurile care trebuie urmate în vederea stabilirii filiației unui copil în raport cu tatăl presupus.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Ultima actualizare: 17/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.